

[Økonomiministeren]

tegn ved det – vil det være min påstand, at de forskellige regeringer, der har siddet i mange år, alle har ført en aktiv finanspolitik. Det er ikke det, der er spørgsmålet. Det underliggende i fru Anne Birgitte Lundholts spørgsmål er, om den nu virker, den finanspolitik, som regeringen har lagt frem nu. Og det gør den selvfølgelig efter regeringens opfattelse.

Hr. Fogh Rasmussen siger i den sammenhæng – gentager og gentager – at pengene fosser ud. Nu har jeg forstået på det, hr. Fogh Rasmussen har sagt i dag, at det defineres af Venstre som lempelsen på 10-11 mia. kr. Sådan blev det sagt heroppefra. Så må jeg minde om, at KV-regeringen lod pengene fosse ud i 1993 med godt 6 mia. kr. i den finanspolitiske lempelse, som blev vedtaget sammen med de fire nuværende regeringspartier. Sådan kan man blive klogere.

Nu kan jeg se, at jeg skal til at runde af i første omgang; jeg tror, jeg får lov at snakke videre på et lidt senere tidspunkt. Men for lige at tage hr. Kim Behnke med ind i denne sammenhæng i denne omgang vil jeg gerne sige vedrørende underskuddet, som bliver problematiseret af hr. Kim Behnke, at der skal opgives to tal. Der er sådan set ikke nogen, der vil skjule noget som helst. 85 pct. er den bruttogæld, som Danmark har, med de aftaler og de relevante oplysninger, der skal følge med, og som er fastlagt med Råds- og Kommissionsbeslutninger. Men så opgiver vi også indestående på Den sociale Pensionsfond, indestående i Nationalbanken og det, man kalder offentlige virksomheders lån. Det er ikke snyd, og derfor opgives der to tal: 85 pct. og 60 pct. Det er klart fastlagt i det, der er vedtaget i den sammenhæng.

Så skal jeg sige til hr. Kim Behnke, at regeringen gerne lytter til advarslen mod overgang til nye grønne afgifter, uden at det følges op af tilsvarende mindre skatter. Det er faktisk regeringens politik, så de synspunkter kan vi være enige med hr. Kim Behnke i.

Jeg tror, jeg vil stoppe her i første omgang.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg noterede mig tilfredshed, at økonomiministeren ikke misforstod og derfor ikke misstolkede de bemærkninger, jeg havde om CD's holdning til ecuens tredje fase. Jeg vil dog stil-

le det korte spørgsmål – som jeg formoder at få et ja-svar til – om ikke økonomiministeren er enig i, at hvis konvergensbestræbelserne inden for Fællesskaberne lykkes så godt, som vi alle har brug for og ønsker, så vil der være sundhed ved en sådan udvikling, og så vil det under disse omstændigheder være attraktivt for alle landene inklusive Danmark at tilslutte sig også ØMU'ens tredje fase.

Så har jeg en kort bemærkning, som jeg ikke kunne nå i formiddags, til hr. Fogh Rasmussen i det, som økonomiministeren kaldte den tal-mæssige underholdning. Jeg skal bare som tilføjelse til den lille debat, vi havde i formiddags, nævne, at efter at KV-regeringen havde realiseret et statsunderskud på 36 mia. kr. i 1992, lavede man en finanslov, der havde en stigning i underskuddet på 8 mia. kr., nemlig op til 44 mia. kr. Nøjagtig 43,9 mia. kr. regnede man så med i 1993. Men da den nye regering havde taget over, blev dette underskud efter kasseeftersynet opgraderet til 55 mia. kr., fordi ledigheden jo blev 40.000 større, end KV-regeringen havde forudset. Og det kan vel ikke være den i 1993 tiltrådte regerings skyld, at det gik sådan. De flere ledighedspenge, de færre forbrugsafgifter og skatter, der derved kom ind, gav altså dette meget større underskud, end hr. Fogh Rasmussens regering havde forudset.

Så endte det alligevel – heldigvis, fordi regeringen ikke lod pengene fosse, men administrerede målbevidst og ansvarsbevidst – med et underskud ikke på 55, men kun 50 mia. kr. Dette bekræfter mit ordførerindlægs redegørelse for, hvor svært indtil umuligt det er med disse prognoser, der går ud over 6 måneder.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Økonomiministerens bemærkning om den måde, man regner disse magiske procentsatser ud på, er selvfølgelig oplysende, men vi deler ikke regeringens opfattelse af, hvordan man tæller tingene sammen. Uanset hvor meget man har fået tingene forhandlet og aftalt osv., så er vi simpelt hen uenige. Vi mener ikke, det er en ærlig måde at gøre det op på og slet ikke det seneste eksempel, nemlig hvor man indregner forventede skatter af kommende pensioner osv. Det mener vi ikke er en ærlig måde at gøre tingene op på, og det bærer præg af, at man